

Maria del Mar Bonet amb Jordi Sabatés

El crític literari Joan Josep Isern recorda la figura del pianista i la seva feina amb la cantautora mallorquina i amb Pau Riba

Jordi Sabatés, Romà Escalas i Maria del Mar Bonet, i Toti Soler

Quan el desembre passat planificava els articles d'aquesta secció pensava fer una 'primavera **Jordi Sabatés**' que consistia a dedicar els articles d'abril, maig i juny a parlar des de diversos angles d'aquest músic i compositor que des de fa una pila d'anys segueixo amb gran interès. El que no estava previst és que, davant la sorpresa i la pena dels que estimàvem la seva música, el 10 de gener **Sabatés** es morís d'un atac al cor. La vida, però, continua, i per tant he decidit mantenir els tres articles que havia programat tot avançant un mes aquest primer.

Si voleu fer feliç un aficionat veterà, pregunteu-li quins discos s'emportaria a una illa deserta. Com deveu haver suposat, el concepte de "veterà" l'associa al fet que, de manera implícita, la pregunta fa referència a discos de vinil, "els de tota la vida", que us diria aquest aficionat melòman.

Per si a algú li pot interessar, a la meua llista hi hauria *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band* (1967), de **The Beatles**; la trilogia *Beggar's Banquet* (1968), *Let It Bleed* (1969) i *Exile on Main St.* (1972), de **The Rolling Stones**; *Islands* (1971), de **King Crimson**; *Farewell, Angelina* (1965), de **Joan Baez**; *Bookends* (1968), de **Simon & Garfunkel**; *Symphonie celtique* (1980), d'**Alan Stivell**; *Blonde on Blonde* (1966), de **Bob Dylan**; *Hiri* (2006), de **Kepa Junkuera**; *Ideas* (1968), d'**Almas Humildes**; *The Dark Side of the Moon* (1973), de **Pink Floyd**; un de **Fabrizio de André**; un altre de **Paolo Conte**...

I pel que fa als artistes de casa hi portaria *Coral romput* (BMG-Ariola, 1979), d'**Ovidi Montllor**; *Salsa catalana* (Zeles-te-Edigsa, 1974), de l'**Orquestra Mirasol**; *Why?* (Diàbolo, 1970), de **Màquina!**; *La Catedral* (Zeles-te-Edigsa, 1977), de **Sisa**; *Brossa d'ahir* (Ocre-Belter, 1977), de **Pep Laguarda**; *Escenes* (Movieplay, 1978), de **Gòtic**; *Vampyria* (Basf, 1974), del tàndem **Tete Montoliu - Jordi Sabatés**, i a la part més eminent de la llista dos discos que, com es veurà, estan molt relacionats: *Dioptria-1* (Concèntric, 1969), de **Pau Riba**, i el senzill "Si véns prest" / "Jo em donaria a qui em volgués" (Concèntric, 1969), de **Maria del Mar Bonet**.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=AhDZ2vQTb30>

La cara A del senzill, editat per Concèntric, conté un tema de **Bonet**, i a la B hi trobem el conegut poema de Josep Palau i Fabre amb música de la cantant mallorquina. Tot el disc és esplèndid, però us recomano una especial atenció a la part central de "Jo em donaria...", perquè assistireu a un festival de talent a quatre mans amb l'orgue Hammond de **Sabatés** i la guitarra de **Toti Soler**.

Aquesta meravella va ser enregistrada als Estudis Gema de Barcelona en algun moment entre l'estiu i la tardor del 1969, i els músics que acompanyaven **Maria del Mar Bonet** eren **Josep Polo**, **Doro Mentaberry**, **Romà Escalas**, **Toti Soler** i **Jordi Sabatés**. És a dir, una part del grup **Pic-Nic**, que l'any 1967 havia gravat el famós "Cállate, niña", amb **Jeanette Dimech** de cantant, i els mateixos que poques setmanes després van registrar, també als mateixos Estudis Gema i per al segell Concèntric, l'històric primer àlbum *Dioptria*, de **Riba**.

Gravació de "Jo em donaria a qui em volgués" Foto: Arxiu

De fet, conta la llegenda que tan bon punt **Pau Riba** va arribar a escoltar les dues cançons d'aquell disc li va faltar temps per trobar els músics i embrancar-los en el que sens dubte ha estat un dels discos catalans més importants de la història. Posaria la mà al foc que la llegenda no menteix gens i que va passar exactament així. Molts anys després, **Jordi Sabatés** explicava que

la feina d'ell i de **Toti Soler** per a *Dioptria* va començar "quadrant" les cançons que havia escrit el cantant i preparant-ne els acompanyaments i va acabar amb l'enregistrament dels vuit temes de l'àlbum.

Les curiositats relacionades amb el senzill de **Bonet**, però, no s'acaben aquí, perquè escoltant encara aquesta mateixa cara B podreu sentir la melodia principal d'"Ocell rescatat", el primer tall del disc *Ortodòxia*, del grup **Jarka**, liderat pel mateix **Sabatés** i enregistrat igualment als Gema - aquesta vegada, però, per a la discogràfica Edigsa- el març del 1971; és a dir, un any i mig després de "Jo em donaria a qui em volgués". A poc a poc, la figura de **Jordi Sabatés** començava a créixer...